

lændingepakken, som regeringen har prioriteret, med situationen under Anden Verdenskrig i 1943, hvor de danske myndigheder tog afstand fra besættelsesmagten, kan have været med til, at de udenlandske journalister kan have fået det negative indtryk af den danske regering.

Kl. 13.50

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, bl.a. med baggrund i udenrigsministerens egen tidligere erfaring i informationens tjeneste, i formidlingens tjeneste, om ikke det er en del af vilkårene i politik, at vi politikere, når vi har et pluralistisk demokrati med hundrede procent ytringsfrihed for pressen, så må finde os i, at der en gang imellem er nogle, der har en opfattelse, som vi ikke har, men at det er det bedste, man kan ønske sig i forhold til det modsatte, nemlig at det skulle være statsdirigeret, hvad pressen skulle beskæftige sig med, forstået på den måde, at vi politikere må finde os i at blive kritiseret.

Vi er uenige i meget af det, der står i pressen, det er jeg også, og jeg går ud fra, at det er ligesådan for udenrigsministeren, men det er vilkårene, som politikere arbejder under, og vi vil nødig undvære den form for pressefrihed.

Jesper Langballe (DF):

Det er en variant af det oprindelige spørgsmål. Danmarks internationale anseelse er mildest talt et begreb, vi hører meget om i de her dage, jeg vil sige nærmest til ulidelighed.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge udenrigsministeren i forbindelse med det her med alle disse mennesker, der, som hr. Villy Søvndal henviste til, er så bekymrede i FN og andre steder, om ministeren har en eller anden mistanke om – ligesom jeg selv i parentes bemærket – hvor bekymringen stammer fra.

Når Danmark får karakter af udlandet, uanset om det sker fra en FN-diplomat, Mary Robinson, eller fra en underlødigt brøleabe i BBC, hr. Tim Sebastian, har man et indtryk af, at karaktergivningingen er blevet til på hjemmefronten.

Det kan godt være, det ikke er et spørgsmål, der hører under Udenrigsministeriets ressort. Jeg vil ikke forvente, at der sådan kommer oplysninger frem fra PET ved denne lejlighed, men jeg vil bare spørge, om udenrigsministeren måske er af en lige så mistænksom natur som jeg, og om en sådan mistanke måske kunne være nærliggende.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt kæde svaret til hr. Jesper Langballe sammen med svaret til hr. Aage Frandsen. Uanset hvordan min mistanke måtte være, så er spillereglerne de spilleregler, som hr. Aage Frandsen kommer med. Det er for mig ret uinteressant, hvordan historier dukker op. Folk kan jo lave de historier, de vil; det er jo præcis frihedens vilkår. Og godt for det.

Jeg har netop talt i Baltic Development Forum, hvor jeg netop foreholdt Rusland, at de måtte respektere pressefriheden for at kunne komme ind i det pæne selskab, som vi godt vil udvikle i Baltikum.

Så det er vi enige om. Derfor er min granskning i, hvorfor folk skriver hvad, ret uinteressant.

Det kan godt være, at hr. Villy Søvndal har fået sin opfattelse af at læse hist og her i verdenspressen, men som hr. Villy Søvndal også ved, fra når man læser historier fra SF's hovedbestyrelse, er meget bygget på, at nogen har sagt noget, som er blevet større et tredje sted og er vokset et fjerde, og til sidst er fjereren blevet til fem høns.

Der er blevet reageret, før man har set, hvad vi er kommet med, f.eks. fra fru Mary Robinsons side; det brev har vi jo også besvaret. Derfor synes jeg, at kritikken, for at den skal være konstruktiv og skal kunne have nogen betydning for den hjemlige debat, nødvendigvis må basere sig på vores faktiske politik og ikke på misforståelser, rygter og selvforstærkende mytedannelser.

Og så forstod jeg overhovedet ikke spørgsmålet omkring udlændingepakken og 1943, men det er min begrænsning. Jeg forstod ikke spørgsmålet.

Villy Søvndal (SF):

UNHCR's bekymring, der i dag er gengivet i både Politiken og Berlingske Tidende, er jo ikke blevet til på baggrund af et udspil, man ikke kendte. Det er lige præcis på baggrund af det kendte udspil, at man er bekymret, og det er det, man spørger til.

Hvis Berlingske Tidende i øvrigt citerer UHNCR korrekt, så skriver de:

»UNHCR's største bekymring er, om asyl forbliver en reel mulighed – med andre ord tilgængelig for flygtninge og inden for acceptable rammer – altså i overensstemmelse med Danmarks lange tradition for humanitær omsorg for